

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ НАУКОВОЇ ДУМКИ В МЕНЕДЖМЕНТІ, ГАЛУЗЯХ СПОРТУ, ОБСЛУГОВУВАННЯ ТА ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

*Тези доповідей
III Міжнародної студентської наукової конференції
(26-27 вересня 2024 року, м. Львів)*

*За загальною редакцією
Наталії ПАВЛЕНЧИК*

Львів -2024

УДК 796.078(1-4):796.075.2

**РЕФОРМУВАННЯ СФЕРИ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ
ШЛЯХОМ ВПРОВАДЖЕННЯ РЕГІОНАЛЬНИХ ПРОГРАМ
(ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ)**

Антон НІКУЛІН

аспірант

Науковий керівник – Аліна ПЕРЕДЕРІЙ

доктор наук з фізичного виховання і спорту, професорка
Львівського державного університету фізичної культури
імені Івана Боберського (Україна)

Закон України про фізичну культуру і спорт декларує, що фізична культура і спорт є пріоритетним напрямом гуманітарної політики держави; фізична культура є важливим чинником усебічного розвитку особистості і формування здорового способу життя; спорт є важливим чинником досягнення фізичної та духовної досконалості людини, формування патріотичних почуттів у громадян і позитивного міжнародного іміджу держави [1]. Сфера фізичної культури і спорту є багатокомпонентною складною системою, що має свою нормативно-правову базу, систему комунікацій, підготовки кадрів, інші ресурси, які потребують оптимізації управління для досягнення соціально-важливих цілей, на які вона зорієнтована [2]. Останні десятиліття характеризуються незворотністю процесів реформування різних сфер життя українського суспільства (реформа місцевого самоврядування та територіальної організації влади, фінансова децентралізація), формується й реалізується нова державна регіональна політика, що не може не відбиватися на функціонуванні сфери фізичної культури і спорту. Підходи до реформування сфери фізичної культури і спорту для метою ефективного функціонування та розвитку в Україні також мають узгоджуватися й формуватися на основі світових і європейських практик [3, 5].

Реформування регіональних програм має враховувати вимоги Державного соціального стандарту у сфері фізичної культури і спорту (2013), згідно з яким «основними показниками якості послуг з фізичної культури і

спорту... є: відсоток населення, залученого до систематичних занять фізичною культурою і спортом, що проживає на відповідній території; кількість проведених фізкультурно-оздоровчих, спортивних заходів та спортивних змагань;...». Натомість, згідно з офіційною статистикою, відсоток населення, залученого до занять фізичною культурою і спортом, дуже низький – 14, 2 % [6]. У Стратегії розвитку фізичної культури й спорту на період до 2028 року зазначено, що у 2019 році кількість осіб, які були охоплені фізкультурно-оздоровчою та спортивною діяльністю, становила 14, 7% від усього населення країни [3, 6]. Водночас у Європі в середньому цей показник становить 40%. Кількісні показники стану сфери фізичної культури та спорту, які наведені в довіднику «Україна спортивна», також досить невтішні: станом на 2021 рік у 1239 дитячо-юнацьких спортивних школах (ДЮСШ) займалися 434 268 дітей [3]. Численні наукові дослідження [1, 4, 5] та інші офіційні статистичні дані вказують на наявні проблеми галузі фізичної культури і спорту, що критично загострилися в останні роки та пов'язані з пандемією та російсько-українською війною. З огляду на це є важливим детальний аналіз і поширення інноваційного позитивного досвіду реформування галузі фізичної культури і спорту.

Обмеженість наявних наукових даних щодо вдосконалення сфери фізичної культури і спорту та відсутність їхньої систематизації формує важливе науково-практичне завдання, що полягає в розробленні й обґрунтуванні інноваційних локальних програм реформування галузі фізичної культури і спорту, орієнтованих передусім на потреби територіальних громад, комплексне застосування яких дасть змогу підвищити ефективність функціонування галузі в цілому. Розробленням нових програм реформування галузі фізичної культури і спорту має ґрунтуватися на детальному аналізі наявних підходів, виявленні їхніх переваг і недоліків, перспектив та можливостей.

Список використаних джерел:

1. Базенко В. Європейський досвід управління розвитком фізичної культури і спорту на місцевому рівні. Львів, 2017. С. 156–165.
2. Грибан Г. П. Управління у сфері фізичної культури і спорту : метод. рек.. Житомир, 2022. С. 34–41.
3. Інформаційний довідник «Україна спортивна». URL: <https://mms.gov.ua/fizichna-kultura/statistichna-zvitnist/shchorichnij-informacijnij-dovidnik-ukrayina-sportivna> (дата звернення: 08.02.2024).
4. Кліменко А. В., Башавець Н. А., Тітова Г. В. Характеристика кадрового потенціалу сфери фізичної культури і спорту. Одеса, 2023. С. 83–88.
5. Кольчак В. А. Організаційно-правові засади політичних стратегій у процесі державного управління сферою фізичної культури і спорту. Одеса, 2023. С. 40–46.
6. Про затвердження Стратегії розвитку фізичної культури і спорту на період до 2028 р. : постанова Кабінету Міністрів України від 4 листопада 2020 р. № 1089.